

31998D0527

L 234/39

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1998.8.21.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(1998. július 24.)****a héa-csalás (az elméleti héa-bevételek és a tényleges héa-bevételek közötti eltérések) nemzeti számlák szempontjából történő kezeléséről**

(az értesítés a C(1998) 2202. számú dokumentummal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(98/527/EK, Euratom)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a bruttó nemzeti termék piaci árakon történő összeállításának összehangolásáról szóló, 1989. február 13-i 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 1. cikkére,mivel a bruttó nemzeti termék piaci árakon történő összeállításának összehangolásáról szóló 89/130/EGK, Euratom tanácsi irányelv végrehajtásához szükséges intézkedésekről szóló, 1994. február 22-i 94/168/EK, Euratom bizottsági határozat ⁽²⁾ különösen az adócsalással függ össze, de nem írja le kifejezetten, hogyan kell kezelni a hozzáadottértékadó- (héa-) csalást; mivel ezért le kell írni, hogyan kell kezelni az ilyen csalást;

mivel a 89/130/EGK, Euratom irányelv szerinti GDP- és GNP-bebecslések kimerítő jellegének biztosítása érdekében a

tagállamoknak úgy kell kiigazítaniuk ilyen becsléseiket, hogy azok a héa-csalást is figyelembe vegyék;

mivel ez a kiigazítás az elméleti és a tényleges héa-bevételek közötti eltérések azon összetevőjéhez kapcsolódik, amely a vevő beleegyezése nélküli („bűnrészesség nélkül elkövetett”) csaláshoz kapcsolódik;

mivel az e határozatban megállapított intézkedések összeegyeztethetők a 89/130/EGK, Euratom irányelv 6. cikke alapján létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A tagállamok a „bűnrészesség nélkül elkövetett” héa-csalás értékét az e határozat mellékletében megállapított módszerek alkalmazásával számítják ki.

Az említett számítás alkalmazása céljából a tagállamok meghatározzák az elméleti héa-bevételeket és a tényleges héa-bevételeket, és a következő képlet alkalmazásával kiszámítják a két összeg különbségét:

„Bűnrészesség nélkül elkövetett” csalás = elméleti héa-bevételek, csökkentve a tényleges héa-bevételekkel, csökkentve az időkülönbséggel, csökkentve a fizetéseképtelenségi esetekkel, csökkentve a hiányzó bevételekkel („bűnrészességgel elkövetett” csalással).

A 89/130/EGK, Euratom irányelv szerint készített GDP- és GNP- becslésekben szereplő hozzáadott értéket a tagállamok szükség esetén kiigazítják a „bűnrészesség nélkül elkövetett” csalás fenti képlete szerint kiszámított értékének hozzáadásával.

2. cikk

Az 1. cikkben leírt kiigazítás elvégzéséhez a tagállamok az 1. cikk első albekezdésében leírt módszerrel egyenértékű számítási módszert alkalmazhatnak, amely összehasonlítható eredményeket ad.

⁽¹⁾ HL L 49., 1989.2.21., 26. o.

⁽²⁾ HL L 77., 1994.3.19., 51. o.

3. cikk

A tagállamok legkésőbb 1998. október 1-jéig megadják a Bizottságnak az alkalmazott források és módszerek magyarázatát, és meghatározzák az alkalmazott kiigazítások értékét. A Bizottság az 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 19. cikkével összhangban megvizsgálja az alkalmazott források és módszerek érvényességét, az elvégzett helyesbítéseket, valamint a kapott eredmények összehasonlíthatóságát, különösen azokban az esetekben, amikor – a 2. cikkel összhangban – nem alkalmazták az 1. cikk első albekezdésében ismertetett módszert.

Az új tagállamokra (Ausztriára, Finnországra és Svédországra) meghatározott fenti határidő 1999. október 1-je.

4. cikk

Az 1. cikket nem kell alkalmazni, ha egy tagállam be tudja bizonyítani a Bizottságnak, hogy számláiba már belefoglalta az egyenértékű számítást. Az ezen utat követni kívánó bármelyik tagállam legkésőbb 1998. október 1-jéig (Ausztria, Finnország és Svédország esetében: 1999. október 1-jéig) az összes dokumentációt benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság tájékoztatja a GNP-bizottságot a határozat végrehajtásának eredményéről, különösen a tagállamok által alkalmazott módszerekről.

5. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1998. július 24-én.

a Bizottság részéről

Yves-Thibault DE SILGUY

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 155., 1989.6.7., 1. o.

MELLÉKLET

A vevő beleegyezése nélkül megvalósuló („bűnrészesség nélkül elkövetett”) héa-csalás értékét a következő két elem alkalmazásával számítják ki:

1. az elméleti héa-bevételek értékének kiszámítása;
2. az elméleti héa-bevételek és az adott időszak során ténylegesen beszedett héa-bevételek különbözetének elemzése.

Az elméleti héa-bevételek értékének kiszámítása

Az elméleti héa-bevételek azok a héa-összegek, amelyeket akkor szednének be, ha az összes héa megfizetésére kötelezett adóalany a törvényben előírt módon befizetné a héa-t.

Az elméleti héa-bevételek kiszámításához az első lépés a héa alapjának a jelenlegi jogszabályokkal való összhangba hozása: más szóval minden olyan ügylet megállapítása, amelynél nem lehet levonni a héa-t. A végső háztartási fogyasztásokat úgy kezelik, mintha a héa-t egyáltalán nem lehetne levonni, míg az egyéb kategóriákba tartozó felhasználást osztályozni kell annak megállapítása érdekében, hogy milyen mértékben nem lehet a héa-t levonni. Ez a számítás a nemzeti számlák legrészletesebb összetevőire bontott rendelkezésre álló adatok felhasználásával történik. A héa alapjának kiszámítása a héa-t szabályozó összes jelenlegi jogszabály és egyéb szabály figyelembevételével történik.

A második lépés a héa megfelelő mértékének alkalmazása a héa alapját képező, az előző bekezdésben meghatározott minden ügyletre. Az alkalmazott héa- mértékeknek az azon évben hatályos mértékeknek kell megfelelniük, amelyben a héa alapját kiszámították. Az elméleti héa-bevételek kiszámítása a héa-ra vonatkozó összes jelenlegi jogszabály és egyéb szabály figyelembevételével történik.

Az elméleti héa-bevételek és az adott időszak során ténylegesen beszedett héa-bevételek különbözetének elemzése

Az elméleti héa-bevételek (amelyet az összes jelenlegi jogszabály és egyéb szabály figyelembevételével számítottak ki) és a tényleges héa-bevételek közötti különbözet négy elemből áll:

1. a kincstári adatok és a nemzeti számlák adatai közötti időkülönbségek;
2. fizetéseképtelenség esetén bizonyos héa-követelések adóhatóságok általi eseti törlése;
3. a vevők beleegyezésével (bűnrészességgel) elkövetett csalás (azon esetek, amikor a vevő nem fizet héa-t az eladónak);
4. a vevők beleegyezése nélkül (bűnrészesség nélkül) elkövetett csalás (azon esetek, amikor a vevő megfizeti a héa-t az eladónak, ez utóbbi azonban nem továbbítja azt az adóhatóságnak).

Ennek eredményeképpen a „bűnrészesség nélkül elkövetett” csalás értéke úgy alakul ki, hogy az elméleti és a tényleges héa-bevételek közötti különbözetből levonják a „bűnrészességgel elkövetett” csalást és a fizetéseképtelenséggel kapcsolatban törölt tételeket, a héa-kötelezettséget eredményező ügylet és a héa-bevételeknek adóhatóságok által történő beszedése közötti időkülönbség figyelembevételével.

„Bűnrészesség nélküli” csalás = elméleti héa-bevételek, csökkentve a tényleges héa-bevételekkel, csökkentve az időkülönbséggel, csökkentve a fizetéseképtelenségi esetekkel, csökkentve a hiányzó bevételekkel („bűnrészességgel elkövetett” csalás)

A tényleges héa-bevételek az adóhatóságok által az adott időszakban ténylegesen beszedett olyan összegek, amelyek alapján az elméleti héa-bevételek kiszámítása történik.

Az időkülönbségek alapján történő kiigazítás célja a bevételek oly módon történő helyesbítése, amely lehetővé teszi azt, hogy a folyó (n) évben teljesített egyes héa-befizetések az előző ($n-1$) évhez kapcsolódjanak, és az n év tekintetében befizetendő héa egy részét a következő ($n+1$) évig ténylegesen ne szedjék be.

Előfordulhatnak olyan esetek, amikor a jelenlegi jogszabályok fizetéseképtelenség esetén feljogosítják az adóhatóságokat a héa követelésének eseti törlésére. Ilyen esetekben a törölt követelések értékét le kell vonni az elméleti és a tényleges héa-bevételek különbözetéből (kivéve, ha azt már az elméleti héa-bevételek kiszámításakor figyelembe vették).

A „bűnrészességgel elkövetett” csalás értékének kiszámítása érdekében csak azon tevékenységeket kell figyelembe venni, amelyek tekintetében be nem jelentett feketemunka (gazdaságilag aktív egységeknek a statisztikai nyilvántartásokban való rögzítésének elmulasztása) alapján hajtottak végre kiigazítást.

E módszer alkalmazásával a gazdasági tevékenység ágazatainak teljesítményén a be nem jelentett munka alapján végrehajtott kiigazítások alkalmazásával és a további értékesítésre (be nem jelentett értékesítésre) vonatkozó megfelelő összegeknek megfelelő héa-mértékkel történő megszorzásával meg lehet becsülni a „hiányzó” héa-bevételek értékét, amelyeket az adóhatóság „bűnrészességgel elkövetett” héa-csalás miatt nem kapott meg.

Például: ha a be nem jelentett munka alapján végrehajtott kiigazítást követően egy adott termék háztartási felhasználására vonatkozó héa nélküli becsült összege 15 %-kal nő, és ha az adott termék beszerzés utáni héa-mértéke 18,6 %, az adóhatóságnak járó tartozás összege a következőképpen számítható ki:

„Bűnrészességgel elkövetett” csalás miatt hiányzó héa-bevételek = a termék kiigazítás előtti eladási értéke $\times$ 15 % $\times$ 18,6 %.